

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det koster megen kamp og striid

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det koster megen kamp og striid", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 199*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid101146.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 201.

☒ Det koster megen kamp og striid,
Naar man i grunden vil en christen blive,
For kjødet er det som den dyre tiid,
I Christi død sig stedse hen at give,
Og har man een og anden kamp forbi,
Der følger ti, der følger ti.

☒ 2. Paa slanger har man her at gaae,
Der giver os saa mangen sting i hælen,
Da vil der meget nøye passes paa,
At giften sig ey trænger ind i sielen,
Forfarenhed om denne siele-pest
Kand tale best :.:

* * * 200

☒ 3. Dog er det vel den møye værd,
Naar man den fryd og herlighed besinder,
Som den, der ret har lært at kæmpe her,
Til seyer-krands for lammets throne finder,
Det er vel svart, men naaden gjør det let,
Forstaaer det ret :.:

☒ 4. Man skal som barn og arving staae,
Som solen blank og deylig i det høye,
Ja solens glands kun lidet vil forslaae
Mod straalerne, der gaae af sielens øye,
GUds deylighed er brudens egen glands
Og brudekrands :.:

☒ 5. Da barnet seer sin fader paa,
I saadan syn ham selv med lyst befinder,
Det bliver fuldt af livets klare aae,
Som til een aand ham da med GUD forbinder.
O hvem forstaaer hvad da i aanden skeer,
Før man det seer :.:

☒ 6. Da faaer man viisdom selv til deel,
Hvo hende har med lydighed fornøyet,
Hun kroner ham med perle og juveel,
Og bliver ham som bruud ved siden føyet,
Da er den ting, som før forborgen var,
Os himmelklar :.:

☒ 7. Hvad GUD hand har, det har man og,
Der staaer GUds himmel os til brug og pleye,

* * * 201

☒ Hvor yndeligt og lifligt er det dog,
At have JEsom selv til arv og eye,
Og vidre kand jo ingen ønsker gaae,
End GUD at faae :.:

☒ 8. Op, op min siel bliv ikke træt,
Al mørkheds vold og magt at giennembyde!
Hvad klager du, din evne er saa slet,
Betænk din kraft, som GUD dig lader byde,
Betænk, at slippe ind ad himlens dør,
Hvor got det gjør :.: